

Så funkar ridsporten del 3

På hoppbanan

Hoppningen är den absolut största grenen av de tio grenar som ryms inom Svenska Ridsportförbundet. Mer än 75 procent av alla tävlingsstarter görs på hopptävlingar. Därefter följer dressyr och på tredje plats fälttävlan.

Hoppningens grundprincip är enkel: Hoppa över alla hinder i rätt ordning utan att riva eller stanna. Den som rider felfritt på kortast tid vinner.

Det är när ekipagen inte gör så som det krånglar till sig.

När hästen river en bom innebär det fyra fel. Ingen vet varför det räknas som just fyra fel, men det kan vara en rest från en tid när ryttaren fick två fel om hästen rev bommen i framkanten på hindret, och två fel om bommen i bakkanten på hindret åkte ner. Hinder som består av bommar i både framkant och bakkant kallas längdhinder, och den vanligaste formen av längdhinder är en oxer, vilket uttalas åxer.

Sedan finns det hinder som bara består av två stöd och bommar däremellan. De kallas rättuppstående eller räckan, eller ibland koppelräck. Så kallas de av exempelvis Rolf-Göran Bengtsson, ett namn att lägga på minnet om man vill hänga med i ridsportsnacket.

Linda Heed och Crack Blue på Gothenburg Horse Show 2026.

Innan klassen börjar går ryttarna banan. De lägger då mycket vikt vid att stega upp avstånd mellan hinder, för att veta hur många galoppsprång de ska lägga in. En bra hopprunda förutsätter att du kan räkna och planera väl, och ett gott råd är att inte störa ryttarna när de

går banan.

Hopphindren är färgglada och består av bommar, plank, grindar och ibland vattenmattor, en blå plastmatta som för det mesta inte innehåller något vatten men ändå heter just så.

Ibland står två eller tre hinder tillsammans med korta avstånd. Då utgör de en kombination, och om hästen får en vägran på andra eller tredje hindret i kombinationen måste hela sviten tas om.

Om hästen vägrar får ekipaget fyra fel första gången det händer. Vid andra vägran blir det uteslutning i högre klasser, medan en andra vägran ger åtta fel i lägre klasser och uteslutningen i stället kommer vid tredje vägran, eller olydnaden som är samlingsnamnet för en hel drös med händelser som ger fel. Att hästen vägrar, alltså stannar framför hindret, är en av dessa händelser. Annat som ger fel kan vara att ryttaren lägger en volt mellan två hinder, eller att hästen börjar skygga och gå bakåt, eller springer vid sidan av hindret.

Den vanligaste bedömningen kallas i vardagstal "Bedömning i två faser". Den skrivs ut som Två faser A:0+A:0 och innebär att ekipaget först ska hoppa ungefär åtta hinder, och om dessa klaras felfritt får ekipaget direkt fortsätta med fyra-fem hinder till.

En annan bedömning heter A:1a, och innebär att alla först hoppar en bana, och när alla gjort det kommer de felfria in och hoppar en omhoppning. Detta är den vanligaste bedömningen på lagtävlingar.

Därutöver finns det hur många varianter som helst, allt från Clear round där alla felfria får en rosett, till höjdhopppningar, poänghoppningar, ackumulatorhoppningar...

Men har du koll på två faser och A:1a så klarar du dig långt i hoppvärlden.

Till sist: Lite namesdropping är aldrig fel när du rör dig i ridsportvärlden. Henrik är ett gångbart namn. Henrik von Eckermann är en av våra främsta hoppryttare internationellt, medan Henrik von Ankarcrona är hoppningens förbundskapten. I övrigt är det förstås Peder Fredricson som gäller, och så RGB eller Rolf, alltså Rolf-Göran Bengtsson. Malin Baryard Johnson är väl en av de få hoppryttarna vars namn klingar bekant i alla sammanhang. Wilma McMahon, Stephanie och Nicole Holmén, Petronella Andersson och Amanda Landeblad är andra namn som funkar att slänga ur sig lite då och då.

Det finns två viktiga sajter som berättar allt om ryttare och resultat.

Den ena är Tävlingsdatabasen, tdb.ridsport.se, där du kan se resultat och rankinglistor. Den andra är online.equipe.com där du kan hitta startlistor och resultat för olika tävlingar, och dessutom följa tävlingar i realtid.

Anna Nyberg/Fux Media 2026

Detta är mitt förenklade sätt att beskriva ridsport, som får kopieras och spridas med angivande av källan.

För en mer fullständig redogörelse hänvisar jag till Svenska Ridsportförbundets hemsida www.ridsport.se